

komme dybt ind paa de Paastande, der fremsættes i denne Artikel, jeg skal nøjes med at henvise til alle de Udtalelser, der er fremsatte her i Tinget af de i Sønderjylland hjemmehørende Repræsentanter, der indbefattet Repræsentanten for det tyske Mindretal. Men der maa nedlægges en bestemt Indsigelse imod en Artikel som denne, der giver et ganske misvisende Billede af Forholdene dernede og kun kan virke skadeligt i Udlandet, tilmed da Bladet redigeres af et indflydelsesrigt Medlem af dette høje Ting, der i de nærmeste Dage rejser til Genève som Medlem af den danske Delegation til Folkernes Forbund.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt fremsatte i sin Tale i Torsdags ogsaa nogle Udtalelser om Forholdene vedrørende den danske Skole i Flensborg og mente, at man i Flensborg var mere liberal end her hjemme i Danmark. Det ærede Medlem paastod, at her var netop det Princip gennemført, som man manglede i Danmark. Fra tysk Side, udtalte det ærede Medlem, anerkendte man, at det var rigtigt og naturligt, at en dansk Skole ogsaa fik en dansk Leder, og at alle Lærerkrafterne ved den danske Skole var dansksindede. I Overensstemmelse hermed, udtalte det ærede Medlem, var Forholdene for Skolen i Flensborg blevet ordnet. Jeg skal nu oplyse det virkelige Forhold og saa overlade til det høje Tings Medlemmer selv at dømme om, hvem der i enhver Henseende i dette Forholdet mellem Dansk og Tysk vigtige Spørgsmaal staar bedst. Det virkelige Forhold er det, at med Undtagelse af Første-Læreren, Simonsen, er alle Lærerkrafterne ved den danske Kommuneskole i Flensborg tysksindede. Det drejer sig om 3: 2 Lærere og 1 Lærerinde. De er alle fødte i de sønderjydske Landsdele, mer har ikke villet blive i Nordslesvig og ikke villet paatage sig nogen Tjeneste der under dansk Styre, fordi de var tysksindede. Derfor har de søgt Ansættelse ved den danske Skole i Flensborg. Hvad den private danske Realskole vedrører, er der overhovedet endnu ikke blevet aabnet, har ikke kunnet aabnes, fordi man i mere end en Maaned har ventet paa den preussiske Regeringspraesidents Godkendelse af Skolens Oprettelse. Saaledes ligger de virkelige Forhold med Hensyn til det tyske Skolestyre i Flensborg, og overfor dette behøver jeg kun ganske kort at henvise til den højtærede Undervisningsministers Fremstilling af den Skolepolitik, vi har ført i de sønderjydske Landsdele, og som har vundet

Tilslutning fra alle Kredse i den danskslesvigske Befolkning.

Det ærede Medlem Hr. Rode var i sin Tale i Lørdags blandt mange andre Spørgsmaal ogsaa inde paa nogle af de Udtalelser, jeg har fremsat i min forrige Tale her i Tinget. Det ærede Medlem syntes i denne Forbindelse ganske at se bort fra, at mine Udtalelser direkte var fremkaldte af det ærede Medlem Hr. Schmidts Programtale med dens Krav om en Revision af Versailles-Traktaten og en Grænseflytning mod Nord. I denne Forbindelse fremsatte jeg nogle korte historiske Udtalelser og en historisk motiveret Dom om den Løsning, det slesvigske Spørgsmaal nu havde fundet. Jeg havde karakteriseret den Grænse, vi nu havde faaet, som et Stykke Selvbestemmelsesretsgeometri, som en Følge af den i Forvejen planlagte Grænse for en en bloc-Udøvelse af Selvbestemmelsesretten. Det ærede Medlem Hr. Rode har ikke været i Stand til at modbevise denne Opfattelses Rigtighed med en Henviisning til den den 17. November 1918 i Aabenraa paa Trods af den planlagte Grænse tilføjede Bestemmelse om en særskilt Afstemning i de tilstødende Distrikter af Mellemslesvig; thi derved ændredes jo intet ved det Stykke Valggeometri, der medførte den nuværende Grænse, og det ved det ærede Medlem meget vel. Jeg vil ikke i nogen Maade rejse nogen Debat om hele dette Spørgsmaal — min Bemærkning var fremkaldt af det ærede Medlem Hr. Schmidts Udtalelser, og jeg skal derfor nøjes med at henvise til mine tidligere Udtalelser.

Derimod vil jeg gerne fastslaa, at jeg ikke her i Tinget har rejst nogen som helst statsretlig Protest mod den nye Grænse. Mine Ord skulde i saa Henseende ikke synes at give Rum for nogen Misforstaaelse, naar jeg i denne Forbindelse udtalte: „Nu er denne Grænse fastsat, og hvad man saa end vil mene om den, saa er den en Kendsgerning. Ingen tænker paa, at der fra dansk Side kan eller skal føres en Politik med Grænsens voldelige Flytning for Øje. Herom kan der selvsagt ikke i nogen som helst Maade være Tale“. Og jeg tilføjede, at saafremt det slesvigske Spørgsmaal igen kunde optages til Behandling, kunde dette kun ske gennem Folkernes Forbund. Jeg henviste ved denne Lejlighed til nogle Udtalelser, der var fremsatte af et af de mest fremtrædende Medlemmer af den belgisk-slesvigske Kommission paa Fredskonferencen, den amerikanske Professor Charles Haskins. Jeg vil gerne endnu en Gang henlede det ærede Medlem Hr. Rodes